

Baròmetre de tardor ▶ L'estat d'ànim

Pàgines 2 a 4 ▶▶▶

La crisi genera menys pessimisme però creix el desànim polític

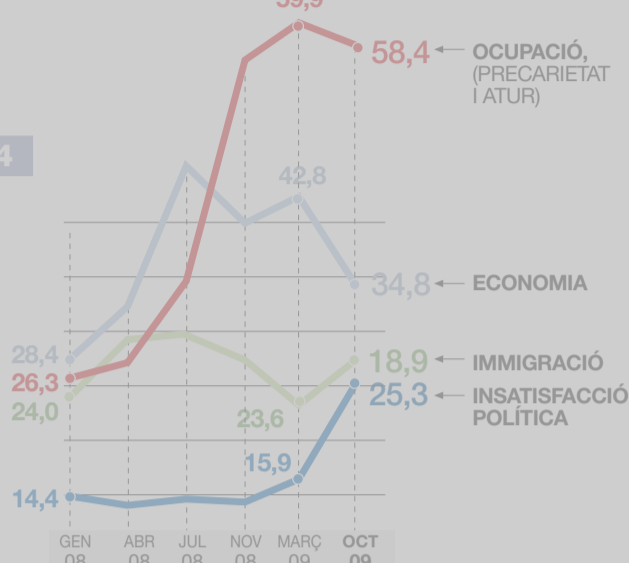
▶ Lleuger descens dels que consideren que la situació econòmica és dolenta

▶ El descrèdit de líders i institucions, en el tercer lloc de les preocupacions

¿QUINS SÓN ELS PROBLEMES MÉS IMPORTANTS QUE TÉ CATALUNYA?

EVOLUCIÓ

EL PERIÓDICO
BARCELONA

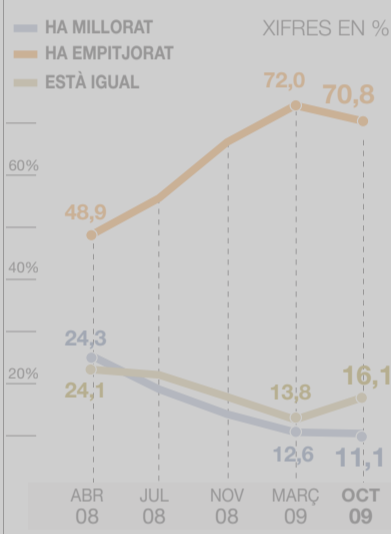
La percepció que la crisi va per llarg es manté entre els ciutadans, però a diferència dels baròmetres dels dos últims anys en què el creixement del pessimisme ha estat constant, ara, per primera vegada s'aprecia una reducció de tres punts dels que es mostren crítics amb la situació econòmica. Ara són només el 64,4% els que diuen que defineixen la situació com a dolenta o molt dolenta, mentre que el 26,6% se situen en terreny intermedi i el 8,3% la qualifica de bona o molt bona. Això sí, la percepció que les coses encara van malament és generalitzada en tots els segments de població, tant per edat, situació geogràfica, nivell d'estudis i opció política.

el 58,4% de les respostes, seguida de la marxa, en general de l'economia (34,8). Problemes que anteriorment havien ocupat llocs més destacats han baixat en la llista de preocupacions: la immigració (18,9%), l'auto-govern (16,9%), la inseguretat ciutadana (15,5%), la política social i de serveis (15,1%) i significativament, la vivenda (4,8%).

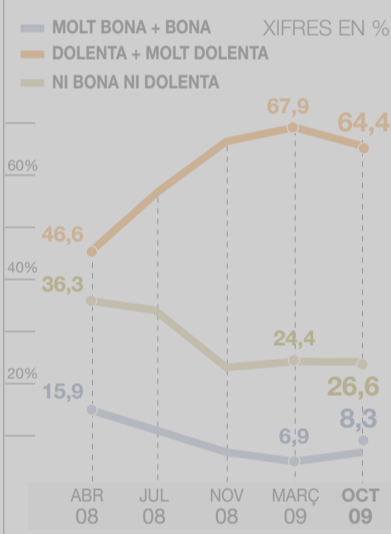
SUSPENS GENERAL // Però on els ciutadans evidencien més descontentament és al valorar l'actuació dels seus representants polítics. Catalunya viu en un clima de creixent pessimisme sobre la situació política, en què els crítics arriben al nivell més alt des de les eleccions del 2006. Entre els principals problemes que preocupen els ciutadans figura en tercer lloc, per darrere les referències a la crisi, la insatisfacció política, esmentada per un 25,3% dels consultats. En aquest capítol s'inclouen les referències a la corrupció, a l'allunyament dels ciutadans, el desacord entre els polítics en qüestions essencials i les crítiques al Govern de la Generalitat.

Ara ja són un 46,1% els que defi-

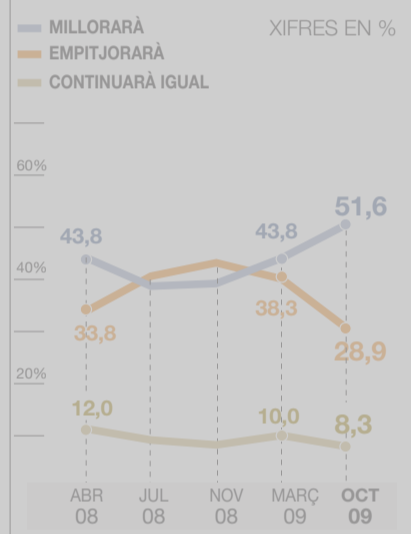
EN L'ÚLTIM ANY, ¿CREU QUE CATALUNYA HA MILLORAT O HA EMPITJORAT?

¿COM DEFINIRIA LA SITUACIÓ ECONÒMICA DE CATALUNYA?

I EN ELS DOS PRÒXIMS ANYS, ¿CREU QUE CATALUNYA MILLORARÀ O EMPITJORARÀ?

neixen la situació com a dolenta o molt dolenta, davant del 12% que s'inclina per qualificar-la de bona o molt bona. Per opcions polítiques, els més durs són els del PP (78,3%), seguits dels d'ERC (61,8%) i els de CiU (51%). En aquest sentit s'ha de precisar que el treball de camp de l'enquesta es va dur a terme entre el dilluns i el dimecres de la setmana pas-

sada, quan ja es coneixien tots els extrems del cas Millet i sota l'impacte inicial de les detencions de l'Operació Pretòria, que van tenir lloc el dimarts, 27 d'octubre, cosa que sens dubte ha contribuït a incrementar les mencions relatives a la insatisfacció amb la política.

Amb tot, s'aprecien alguns signes d'optimisme sobre el futur de

Catalunya (malgrat els polítics). El percentatge dels que creuen que les coses milloraran en el transcurs dels dos pròxims anys ja arriba al 51,6%. El dels optimistes augmenta un total de vuit punts, mentre que els pessimistes en baixen nou més. Entre els més optimistes, hi ha els més joves i els que resideixen a les grans ciutats.

TRIBUNA

CiU manté el seu avantatge

El baròmetre d'octubre sobre intenció de vot indica que ERC retrocedeix i ICV millora

ANGELS
Pont
DIRECTORA DE GESOP

L'estimació de vot situa CiU al davant, que incrementa lleugerament el seu avantatge sobre el PSC. ERC retrocedeix, el PP es manté i ICV millora lleugerament. Ni Ciutadans ni Reagrupament obtindrien representació. Novament el vot en blanc apareix com un refugi d'insatisfacció i se situa com la quarta opció més citada en intenció directa de vot.

Més enllà de les interpretacions que cada partit faci d'aquests resultats, avui a Catalunya no hi ha cap electorat que estigui satisfet. Les intensitats del descontent són diferents, però cap partit ni cap líder

polític traspasa la línia dels que són estrictament els seus. Mirarem, per ordre, analitzar-ho amb més detall.

En primer lloc, ens fixarem en el context polític i social. Les dades revelen i posen número al descontentament general que es percep. La gent manté una actitud crítica envers l'evolució del país en l'últim any i es mostra angoixada amb la crisi econòmica, però s'apunta certa esperança amb uns indicadors que han aturat la seva tendència a la baixa i, fins i tot, semblen presentar certs símptomes de millora.

En canvi, quan l'anàlisi es refereix a la valoració de la situació política la tendència a empitjorar s'accentua notablement: en els últims dos anys no ha deixat de créixer el nombre dels que diuen que la situació política és dolenta i, per primera vegada, més d'una quarta part dels

entrevistats ha citat de forma espontània qüestions relacionades amb la insatisfacció política com el problema més important. A aquesta situació general s'hi afegeix la valoració encara més negativa que es fa de la gestió del govern d'Entesa i del President. Ara, també incrementen les valoracions negatives de la tasca d'oposició de CiU.

Quan centrem l'anàlisi en la valoració dels líders polítics, continuen com sempre, amb valoracions més que discretes. Només Mas i Montilla superen escassament l'aprovat i cap aconsegueix situar-se de forma transversal en el cos electoral. Únicament entre els seus assoleixen alguna cosa més que l'aprovat. Herrera millora les últimes valoracions de Saura i Carretero no arriba a l'aprovat. Artur Mas és el líder que té la millor valoració entre els

seus i Puigercós el que la té pitjor; de fet, entre l'electorat d'ERC es valora igual Puigercós que Carretero.

Les preferències entre Mas i Montilla estan igualades a favor del primer i són pràcticament idèntiques a les dades d'intenció directa dels seus

Segueix la igualtat Mas-Montilla, així com entre Puigercós i Carretero entre els electors republicans

partits. De fet, cap dels líders es desmarca de la intenció de vot de la seva formació. És a dir, no existeix aquell polític que, a més de ser recolzat i admirat pels seus, sigui respectat o no rebutjat per la resta.

En aquest context, l'estimació electoral és contundent, però, d'altra banda, les dades que la suporten són febles. És a dir, CiU guanya més per inèrcia que no pas per convenciment i aprofita bé el retrocés de PSC i ERC. El PP aguanta i ICV aconsegueix un dels seus millors registres des de les eleccions de l'any 2006. Reagrupament no aconsegueix representació, però pot ser un element distorsionant per l'electorat d'ERC que veu amb bons ulls Carretero.

La insatisfacció, els blancs, Carretero, Laporta, Nebrera... són el nom del fracàs de les forces polítiques que estan liderant el país des del govern o des de l'oposició. Estem al límit de la desafecció, toquem la frustració i estem a dues passes de la irritació. Fa tres anys justos l'expressió d'aquest sentiment es va traduir en gairebé 90.000 vots a Ciutadans. Les condicions perquè es repeteixi alguna cosa semblant estan més accentuades que en aquell moment. Queda un any per recuperar confiança i credibilitat.